

عنوان مقاله:

نقد ترجمه کتاب الصوفیه و السوربالیه بر پایه نظریه گارسس

محل انتشار:

پژوهشنامه انتقادی متون و برنامه های علوم انسانی، دوره 22، شماره 7 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

زهرا هادوی خلیل آباد - کارشناس ارشد رشته مترجمی زبان و ادبیات عربی دانشگاه کاشان، ایران

حسین ایمانیان - استادیار زبان و ادبیات عربی، عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان، ایران

علی بشیری - استادیار زبان و ادبیات عربی، عضو هیئت علمی دانشگاه کاشان، ایران

خلاصه مقاله:

ترجمه بیش از آن که "ابزاری" برای برگرداندن دانش و آگاهی از یک زبان به زبان دیگر باشد، "فرایندی" در بازتاب دادن مفاهیم فرهنگی و اجتماعی است. برای بهبود چنین بازتابی، می‌توان از دیدگاه‌های نوین ترجمه، زبان‌شناسی و گفتمانی بهره برد. یکی از دیدگاه‌های نوین ترجمه، پیشنهاد کارمن گارسس اسپانیایی در سال ۱۹۹۴ و دارای چهار سطح "معنایی-لغوی"، "نحوی-واژه‌ساختی"، "گفتمانی-کارکردی" و "سبکی-عملی" است که به کمک آن‌ها می‌توان "افزایش، مانس (نگهداری) و کاهش" اطلاعات متن اصلی را در متن ترجمه بررسی کرد. در این نظریه، از راه شمارش ویژگی‌های مثبت و منفی ترجمه، "کفایت و مقبولیت" ترجمه نیز ارزیابی می‌شود. در جستار پیش رو، به نقد ترجمه حبیب‌الله عباسی از کتاب الصوفیه و السوربالیه ادونیس بر پایه این نظریه پرداخته می‌شود. اگرچه مترجم به دلیل پیش‌گرفتن شیوه "مترادف نویسی" و آوردن پی‌نوشت‌های کمابیش زیاد، بر حجم متن ترجمه افزوده است، ولی بر اساس معیارهای مطرح‌شده نزد گارسس، ترجمه او نگهدارنده اطلاعات متن مبدا است و با وجود خرده‌هایی که می‌توان بر روش مترجم در برگرداندن اصطلاح‌ها و نوع ترجمه واژه به واژه گرفت، در مجموع، ترجمه وی دارای درجه کفایت و مقبولیتی است که در نظریه گارسس آمده است.

کلمات کلیدی:

تصوف، زبان فارسی و عربی، کارمن گارسس، نظریه ترجمه، نقد ترجمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1548853>

